

Τι κρύβει η σκανδαλολογία με τους συνδικαλιστές

Συνεχίζουν τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων να παίζουν σε περίοπτη θέση το σκάνδαλο στα ΕΛΤΑ όπου εμπλέκονται, σύμφωνα με όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας, και συνδικαλιστές και διοικήσεις. Απορία πρώτη: Ο χρόνος που βγήκε η υπόθεση στον αέρα είναι «αθώος»; Δεν έχει, δηλαδή, σχέση με την επιλογή της κυβέρνησης να προχωρήσει στην πλήρη ιδιωτικοποίηση του οργανισμού; Δύσκολο να το πιστέψει κανείς. Υπάρχουν δείγματα γραφής απ' αυτήν την κυβέρνηση που σε βάζουν στον πειρασμό να υποψιαστείς ότι υπάρχει ιδιότητα. Κάθε φορά που ήθελε να πείσει στα μαλακά μια απόφασή της για ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας, έσκαγαν περιπτώσεις διασπάθισης δημόσιου χρήματος, στις οποίες συμμετείχαν συνδικαλιστές και μέλη των διορισμένων από τα κόμματα εξουσίας διοικήσεων.

Του **Τάσου Παπά**

Τι πετύχαινε; Δυσφημιζόταν ο δημόσιος χαρακτήρας του συγκεκριμένου οργανισμού (διαφθορά, μίζες, συνδιοίκηση, βόλεμα ημετέρων) και καλλιεργούνταν στους πολίτες η άποψη ότι οι ιδιώτες θα τα καταφέρουν καλύτερα, γιατί δεν είναι αιχμάλωτοι του πολιτικού κόστους. Ταυτοχρόνως τοποθετούνταν στη σέντρα το συνδικάτο, αφού στελέχη του είχαν βάλει το δάκτυλο στο μέλι και έτσι οποιαδήποτε

απόπειρα αντίδρασης στην ιδιωτικοποίηση ήταν υπονομευμένη. Απορία δεύτερη: Αφού οι ελεγκτικοί μηχανισμοί έχουν καταλήξει ποιοι από τους συνδικαλιστές έχουν ευθύνες και πρόκειται να παραπεμφθούν για τα περαιτέρω στη Δικαιοσύνη, γιατί δεν δίνουν τα ονόματά τους στη δημοσιότητα για να ενημερωθούν και οι κοινόι θνητοί; Είναι απλό και δεν έχει να κάνει με το τεκμήριο αθωότητας. Σιγά που θα είχαν τέτοια ευαισθησία! Η πρόθεση των σωτήρων της πατρίδας και των πρόθυμων επικοινωνιακών ιμάντων τους δεν είναι να στιγματιστούν οι συγκεκριμένοι συνδικαλιστές, αλλά συνολικά το συνδικαλιστικό κίνημα, το οποίο, σύμφωνα με την επίσημη αφήγηση, και δίνει απελπισμένες μάχες χαρακωμάτων για να διατηρήσει τα κεκτημένα του και είναι βουτηγμένο μέχρι τον λαιμό στη συναλλαγή.

Αν μάλιστα αληθεύουν οι πληροφορίες ότι οι ύποπτοι συνδικαλιστές ανήκουν στην ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ, παρατάξεις που έκαναν κουμάντο όλα τα προηγούμενα χρόνια στην Ομοσπονδία και ειδικότερα την επίμαχη περίοδο που έψαξαν οι αρμόδιοι παράγοντες, τότε εύκολα μπορούμε να καταλάβουμε γιατί συντηρείται αυτή η εκκωφαντική σιωπή. Να είστε βέβαιοι ότι αν μεταξύ των «κατηγορουμένων» συνδικαλιστών υπήρχαν στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και του ΚΚΕ ή πρώην Πασκίτες και διαφωνούντες Δακίτες, που σήμερα φλερτάρουν με το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, τα ονόματά τους θα είχαν βγει στη φόρα και θα γίνονταν οι γνωστές καταγγελίες του τύπου ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσελκύει στις τάξεις του το παλιό, λαϊκιστικό και διεφθαρμένο κομμάτι του συνδικαλισμού από το οποίο έχουν απαλλαγεί η Χαριλάου Τρικούπη και η Συγγρού, που ναι μεν το εξέθρεψαν, το γιγάντωσαν και το έβαλαν σε θέσεις-κλειδιά, αλλά έχουν πάρει (από ποιον άραγε) άφεση αμαρτιών.